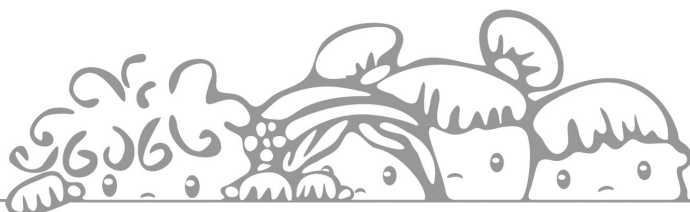

Fedaia

Federació d'entitats
d'atenció a la infància
i l'adolescència

PROPOSTA D'UNA PRESTACIÓ
ECONÒMICA UNIVERSAL (PEUC)
PER A LA CRIANÇA DELS FILLS

RESUM EXECUTIU

Resum executiu de l'Informe:
PROPOSTA PRESTACIÓ ECONÒMICA UNIVERSAL (PEUC) PER A LA CRIANÇA DELS FILLS.

Edita: FEDAIA

Direcció: Sònia Martínez

Coordinació: Paco Estellés, Conxi Martínez, Jaume Clupés i Raquel López

Autors: Júlia Montserrat, Toni Vilà i FEDAIA

Agraïments: Pau Marí-Klose, Joan Subirats i Carles Campuzano

© **FEDAIA, 2015**

Federació d'Entitats d'Atenció i d'Educació a la Infància i Adolescència

1a edició: juliol de 2015

Se'n permet la reproducció, la distribució i la comunicació pública sempre que se'n citi el títol, i l'autor del informe, i que no es faci amb fins comercials.

FEDAIA,

Federació d'entitats d'atenció i d'educació a la infància i la adolescència

C/ Caballero, nº 79, 08014 Barcelona.

www.fedaia.org

Dipòsit legal: B 19639-2015

PROPOSTA D'UNA PRESTACIÓ
ECONÒMICA UNIVERSAL (PEUC)
PER A LA CRIANÇA DELS FILLS

RESUM EXECUTIU

INTRODUCCIÓ

FEDAIA, plataforma que agrupa a Catalunya un conjunt d'entitats que atenen a més de 100.000 infants i més de 35.000 famílies, ha constatat amb preocupació en el seu treball diari com l'increment de les desigualtats està generant situacions de pobresa i abandó en la infància, que lesiona els seus drets i dificulta la igualtat d'oportunitats.

Conscients d'aquesta situació, que s'ha anat agreujant en els últims anys, la FEDAIA, fidel a la seva missió, vol contribuir a la reflexió i a la solució d'aquesta greu realitat. Per aquest motiu, a principis de l'any 2015 la federació va impulsar un grup d'estudi i reflexió que, de la mà d'experts en aquest àmbit, han analitzat la situació i elaborat una **proposta d'una prestació econòmica per a la criança dels fills**. Prestació enfocada a la prevenció d'aquestes situacions, i per aquest motiu, **de caràcter universal**. Moltes de les famílies que ara es troben en situació de pobresa ha vingut sobrevinguda com a resultat de la greu crisi econòmica per la que ha travessat Espanya.

FEDAIA presenta breument en aquest document executiu la proposta que s'inclou en ***l'informe de FEDAIA "Prestació econòmica universal per a la criança. (PEUC)"***. Ho fa des d'una posició proactiva, conscients de la seva dificultat, de l'inici d'un procés complex, tot desitjant que contribueixi a obrir un debat constructiu, tant a nivell polític com social.

Proposta sota la solidesa basada en la defensa dels drets de tots els infants per garantir la seva criança en igualtat d'oportunitats, prenent així donar un gir en l'atenció a la infància i passar definitivament de l'assistencialisme als processos educatius des de l'àmbit més preventiu. És la pretensió de la federació la d'originar un debat entorn a aquesta proposta PEUC i compartir-la amb els representants polítics, les entitats socials i cíviques i la ciutadania en general.

CONSTATACIONS

Es considera que la responsabilitat de garantir els drets dels infants correspon als poders públics, a les famílies i la societat en general. Les polítiques públiques s'han d'adreçar a la defensa de l'interès superior de l'infant, la no discriminació i el respecte per les seves opinions, així com a fer efectiu el dret a la vida, a la supervivència i al seu desenvolupament. Una de les qüestions que més dificulten l'efectivitat d'aquets drets és la pobresa i per a combatre-la són importants les intervencions públiques, ja siguin generals; mitjançant la creació d'ocupació, garantint rendes mínimes familiars o el dret a l'habitatge, o específiques per a les famílies i els infants; com les de conciliació de la vida laboral, social i familiar o el finançament de serveis per a la infància i les prestacions econòmiques.

Així mateix, es planteja cada cop amb més força la qüestió dels costos i el finançament de la criança dels fills, ja que, com assenyala Esping-Andersen (2006), el model de benestar europeu s'hauria de sustentar en la definició d'una estratègia completa d'inversions en la infància, doncs cal considerar que *“una bona política de pensions comença amb la cura dels bebès”*.

En aquesta mateixa línia trobem la recomanació de la Comissió Europea *“Invertir en Infància”* (2013). S'avança, doncs, en el criteri que la consideració dels **recursos dedicats a la infància no són una despesa sinó una inversió a llarg termini, ja que d'ells depèn la prosperitat i el benestar futur del país**. Per això, es considera que una part de les despeses familiars per la criança dels fills hauria de socialitzar-se, atès que és una potent política preventiva amb un gran impacte en els infants, les seves famílies i la societat en general. El pes de la protecció familiar a Espanya està molt per sota dels estàndards mitjos europeus i la inversió catalana també en infància és menor a la meitat de la mitjana europea (Julià, A. (2014)).

La manca d'actuacions en aquest àmbit suposa una greu lesió als drets des infants però també com assenyala Pau Marí-Klose a l'article de Reflexió *“Nous relats per a noves polítiques: el principal repte per lluitar contra la pobresa infantil”*, publicat per FEDAIA el 2013, afecta a l'equitat, ja que les situacions de vulnerabilitat impacten negativament en el desenvolupament equilibrat de la personalitat i el progrés educatiu, així mateix influeix a la cohesió social, ja que si no s'actua preventivament, es pot convertir en una reproducció de desigualtats socials.

Però també cal considerar els costos econòmics que tenen per a l'erari públic i per a les economies la no intervenció, ja que les situacions de pobresa a la infància comporten un risc més alt d'abandonar els estudis, tenen més dificultats d'inserció laboral i menor mobilitat ascendent, pateixen pitjor salut i tenen més probabilitats de veure's embolicats en problemes amb la policia i el sistema penal. Estudis realitzats als EUA (Holzer et al (2007), citats per aquest autor, estimen que el cost total de la pobresa infantil equival al 4 % del seu PIB anual.

Així mateix, els estudis constaten com moltes de les nostres prestacions i ajudes actuals, així com les desgravacions fiscals tenen uns efectes regresius, ja que penalitzen a les famílies amb menys recursos, especialment a les que cap dels membres treballa.

Conscients d'aquesta situació, que s'ha anat agreujant en els últims anys, **FEDAIA presenta una PROPOSTA DE PRESTACIÓ ECONÒMICA UNIVERSAL PER A LA CRIANÇA (PEUC); una proposta de prestació econòmica universal per fill a càrrec, que ajudi a fer front a una part significativa del cost de criança dels fills, el qual inclou les despeses pròpies de cura d'un infant (alimentació, vestit, productes d'higiene, lleure, material escolar, activitats extraescolars, incloent-hi aquelles despeses relacionades amb la formació i salut preventiva dels infants no incloses en la provisió pública de serveis). Aquesta prestació pretén ser suficient per cobrir el cost de les necessitats més bàsiques del manteniment dels fills sense perjudici de que la família pugui rebre prestacions per garantir-li una renda mínima.**

Situació actual de la política de protecció familiar

Es constata amb l'informe que les polítiques de protecció familiar són de molt baixa intensitat i discriminatòries vers a les famílies que més ho necessiten:

1. No hi ha una "veritable" política de protecció familiar basada en prestacions econòmiques a les famílies amb fills a càrrec.
2. La política de protecció familiar es de molt baixa intensitat. La despesa per habitant¹ és menys de la meitat de la mitjana dels països de la UE 28 i molt per sota de països com Alemanya França, Suècia.

¹ Despesa estimada a Catalunya 241,73€ vers 568,19€ equivalents en poder adquisitiu.

3. No existeix una prestació econòmica periòdica universal, només una prestació econòmica per a famílies amb baixos ingressos econòmics (renda unitat familiar per sota aproximadament de 12.000 € anuals i aproximadament 17.000 € anuals a partir del tercer fill). Aquesta prestació econòmica no arriba a cobrir un 6% del cost de criança dels fills .
4. La política fiscal de desgravacions i deduccions fiscals és tam bé de molt baixa intensitat i discriminatòria vers a les famílies amb rendes baixes amb pensions assistencials o que simplement no tinguin ingressos.
5. El conjunt de desgravacions fiscals, incloent-t'hi les deduccions per maternitat, fill discapacitat i família nombrosa no arriben a cobrir ni el 10% del cost de criança dels fills.
6. Els beneficis fiscals són encara mes regressius quan tenim en compte les deduccions fiscals qualificades d'impost negatiu (deducció per maternitat, per família nombrosa i per fill amb discapacitat) a les quals només tenen accés aquells progenitors que cotitzin a la Seguretat Social o altres règims de protecció social.
7. La política de protecció per menors de tres anys, malgrat ser més beneficiosa que per la resta d'infants, és discriminatòria atès que només es poden beneficiar els infants de les mares treballadores, deixant al marge aquelles que no treballen que són les que més ho necessiten.
8. Sovint, l'elevat cost dels serveis com escoles infantils, activitats extra-escolars i altres serveis i bens imprescindibles (ulleres, dentista) i que haurien de ser públics, genera desigualtats d'accés inacceptables.

Fonamentat en aquests arguments és en el que realitzem la següent proposta de prestació.

² Estimació cost de criança dels fills en 5.137€/any (FEDAIA)

PROPOSTA PEUC

Primer. Proposta prestació suport a la criança dels fills

Creació progressiva d'una assignació econòmica periòdica de caràcter universal adreçada als infants (0-18 anys) amb l'objectiu de cobrir el 50% del cost de criança del fill.

Per això, es proposa una **Prestació Econòmica Universal per a la Criança (PEUC) dels fills a càrrec**, que seria un ingrés directe, universal, finançat via impostos, que compactaria les diferents ajudes i prestacions actuals.

Segon. Quantia de la PEUC

La quantia de la **Prestació Econòmica Universal per a la Criança (PEUC) dels fills a càrrec** que es proposa és de 2.500 € any per fill (208'33€ mes per fill), que correspon aproximadament al 50% del cost bàsic de la criança.

La població actual d'infants a Catalunya (0 a 18 anys) és de 1.366.488 infants, que percebrien una prestació de 2.500€ anuals, la qual cosa implica una despesa directa de 3.416,22M€ anyals que seria el cost global estimat de posar en marxa aquesta prestació, a la qual se li afegiria l'import de la gestió econòmica, un 4% aproximadament.

L'aplicació d'aquesta mesura podria ser de manera progressiva amb terminis predeterminats. Un primer període de dos anys només hi accedirien les famílies amb ingressos per sota de l'IRSC; els dos següents les famílies amb ingressos inferiors al doble de l'IRSC; i a partir del cinquè tindria caràcter universal. D'altra banda, en el seu desenvolupament, la PEUC admet modalitats diverses transitòries, com la que incloem en l'informe, de convertir les deduccions fiscals de l'impost negatiu" en una prestació econòmica "no contributiva" i compatibilitzar-la amb la PEUC.

Tercer. Situacions especials de la política de protecció familiar

Atès que hi ha col·lectius que tenen més necessitats que altres i que ja actualment gaudeixen de condicions especials proposem tenir en compte la possibilitat de :

- Graduar la quantia en funció del nombre de fills (increment a partir del tercer fill com fan altres països).

- Complementar la quantitat en els casos de famílies monoparentals en un 10% i un 20% en casos d'infants amb discapacitat.
- En els casos de famílies amb baixos recursos (inferiors a l'IRSC) caldria complementar-la de forma puntual, fins cobrir el 100% del cost de la criança, fins que la situació de la família es normalitzes.

Quart. Justificació de la PEUC

Aquesta política de transferència monetària que proposem (PEUC) es justifica en el motiu següents:

- a) Afavoreix l'efectivitat dels drets dels infants i genera uns considerables beneficis social i grans estalvis econòmics.
- b) Canviaria la situació de discriminació que generen les prestacions i desgravacions actuals vers les famílies amb rendes baixes.
- c) La universalització de la prestació, desvinculada de la situació laboral i econòmica, té uns efectes més potents i menys estigmatitzadors.
- d) El finançament per mitjà dels impostos és redistributiu i la computació de la PEUC com a ingrés fa que es moduli la quantitat per via fiscal.
- e) La compactació/compensació de les múltiples ajudes i prestacions actuals simplifica els tràmits pel ciutadà i genera estalvis molt considerables de gestió, ja que inclouria les prestacions i ajudes actuals.
- f) La prestació potencia l'autonomia i l'apoderament de les famílies en la gestió de les despeses de criança.

Cinquè. Beneficis de la PEUC

Els beneficis de la prestació de la PEUC seria de 1.137,46 milions d'euros. Aquests esdevindran de:

1. Retorns via impostos
2. Estalvis per compactació/compensació d'ajudes:
 - a. Prestació econòmica de la Seguretat Social.
 - b. Ajudes de les corporacions locals.

- c. Beques menjador i transport escolar.
- d. Per estalvi de les burocràcies en l'assignació i gestió d'aquests ajuts.

Restant aquests beneficis al cost total de la implantació del PEUC, suposaria un cost net de 2.410,80 milions euros anuals, aproximadament.

Sisè. Impacte de la PEUC en la política de protecció familiar

1. **La despesa per habitant del PEUC és de 477,93 euros.**
Aquesta nova prestació suposaria apropar la despesa en protecció familiar a Catalunya a la mitjana del països europeus (EU-28) malgrat encara no s'arribaria al nivell d'altres països com Alemanya o Suècia.
2. **La PEUC suposaria una despesa del 1,70% sobre el PIB** de Catalunya i ens situaria en el 1,78% del PIB encara que per sota de a mitjana europea, 2,2% del PIB.
3. El conjunt dels retorns estimats sobre el cost total de la PEUC és del 32%.
4. La implantació de la PEUC respectant els beneficis fiscals actuals compliria l'objectiu de cobrir com a mínim el 50% del cost de criança d'aquests.
5. A llarg termini, i seguint la teoria de la "inversió social" que assenyalava la necessitat d'un canvi en l'atenció a les polítiques familiars atorgant-les-hi una major centralitat per la seva capacitat d'incidir en el futur econòmic del país, nombrosos estudis (foranis) avalen aquesta tesi aportant resultats de retorns positius de la inversió a llarg termini en polítiques d'atenció a la infància. Sota aquest concepte, l'aplicació de la PEUC significaria un estalvi d'entre un 3% i un 4%.

Setè. Conclusions

La FEDAIA reconeix que han anat sorgint, al llarg d'aquests anys de crisi econòmica, diverses iniciatives per atendre a la reducció de la pobresa dels infants i les famílies més vulnerables que s'han vist sobrevingudes per aquesta situació. Però, malauradament, no ha estat possible fer efectiu el lema que plantejava en la seva campanya l'any 2010 : "Que els infants no paguin la crisi".

També dona suport a les propostes de finançament públic de serveis bàsics de qualitat i gratuïts per a la infància i a l'increment de les mesures adreçades a les famílies que facilitin la seva conciliació de la vida familiar, social i laboral.

La FEDAIA considera, però, que és el moment de plantejar-nos un canvi estructural que inclogui una planificació basada en la inversió en infància per prevenir que aquestes situacions no es tornin a produir. Un canvi que doni prou solidesa a les famílies per a que puguin fer-se càrrec dels costos que suposa la cria dels fills. Així, en moments de dificultats familiars, causades per la manca d'ocupació, habitatge etc, els infants no pateixin les conseqüències i tinguin cobertes les seves necessitats garantint, en igualtat d'oportunitats, el seu desenvolupament.

Entre els objectius estratègics de la UE en l'horitzó 2020, està el de repensar l'Estat del Benestar reorientant les prioritats de la despesa social cap a aquells programes que siguin més costos-efectius a llarg termini. **La teoria de la "inversió social" assenyala la necessitat d'un canvi en l'atenció a les polítiques familiars** atorgant-les-hi una major centralitat per la seva capacitat d'incidir en el futur econòmic del país. Nombrosos estudis (foranis) avalen aquesta tesi aportant resultats de retorns positius de la inversió a llarg termini en polítiques d'atenció a la infància.

La major part dels països més desenvolupats basen la seva política en una ampla base de prestacions econòmiques, generalment de

caràcter universal, i un petit reducte de beneficis fiscals. En canvi, en el nostre país és al revés, la major part de les mesures de protecció familiar són beneficis fiscals i una part molt petita de prestacions econòmiques. **Els estudis demostren que les prestacions econòmiques són més equitatives que els beneficis fiscals** i dintre de les prestacions econòmiques el paper més important correspon a les prestacions universals les quals contribueixen a reduir la pobresa en major proporció que les prestacions subjectes a límit de renda.

L'evidència mostra que, al nostre país, és quasi inexistent la política de prestacions econòmiques perquè **només hi ha “una” prestació periòdica per fill a càrrec** complementada amb una minsa política de premis a la natalitat i una prestació “no econòmica” d'excedència per maternitat.

El “raqutisme” de les prestacions familiars es mostra tant en el seu abast com en l'import que reben els beneficiaris. La prestació econòmica per fill a càrrec- columna vertebral de la política familiar en la majoria de països de la UE- només protegeix a un 13%, aprox., de la potencial població beneficiària atès que queda limitada a les famílies amb rendes baixes. D'altra banda, la quantia de la prestació econòmica no arriba ni a 1 euro al dia (24,25 euros al mes). La prestació finança un percentatge molt petit de la despesa de criança dels fills, entre un 3 i un 6% i una mica més elevat si es tracta de fills amb discapacitat.

Abundant en el “raqutisme” de les prestacions econòmiques, la protecció a la primera infància (de 0 a 3 anys), és testimonial castigant a les mares “no” treballadores ja que no tindran dret a cap prestació econòmica i només podran acollir-se al benefici de que li sigui computat a efectes de cotització a la Seguretat Social el període maternitat o d'excedència laboral.

La política de beneficis fiscals per a les famílies amb fills a càrrec és una mica més generosa que la de les prestacions econòmiques (finança entre el 10% i el 28% del cost de criança dels fill) però té efectes regressius

importants de forma que les persones més necessitades són les que menys es beneficien dels beneficis fiscals. Les persones amb rendes baixes, els que cobren pensions assistencials (PIRMI, RAI, etc) o que no tenen ingressos no podran gaudir, total o parcialment, de les deduccions fiscals relacionades amb la despesa dels fills. Les deduccions de l'impost negatiu també són regressives perquè exclouen a les persones que no estiguin en el mercat laboral atès que es condició imprescindible ser cotitzant de la Seguretat Social o Mutuïtat de protecció social.

El resultat de l'actual política de protecció familiar es manifesta en la quantia de despesa pública dedicada a aquest funció, la qual està molt per sota de la mitjana de la del països de la UE i, per suposat, de la d'altres països amb més sensibilitat per la inversió social com França, Alemanya o Suècia. La despesa en protecció familiar a Catalunya és el 0,9% del PIB mentre que la mitjana europea és del 2,2% del PIB així mateix la despesa per habitant a Catalunya (228 euros) és menys de la meitat de la mitjana de la UE.

Davant la precarietat econòmica de moltes famílies agreujada per la crisi financera del 2007 i la insuficiència de les polítiques de protecció familiar governamentals (govern central i govern autonòmic), les Corporacions Locals han establert ajudes d'urgència social i suport a les famílies dintre dels seus programes de "lluita contra la pobresa i l'exclusió fiscal" que són un "mix" entre cobrir les necessitats més bàsiques de les famílies i les necessitats pròpies de cura dels infants. Paral·lelament, les beques de menjador i transport escolar prenen una especial rellevància per l'increment de la demanda i pel fet que les limitacions pressupostaries deixen a potencials beneficiaris sense aquestes. El problema de la insuficiència de recursos ve agreujat per una elevada dosi de despesa en burocràcia fruit del requisit en les Administracions públiques de que s'han de distribuir els recursos en règim de concurrència competitiva a on les famílies han de demostrar que són "pobres".

FEDAIA considera fermament que **la criança dels fills és una responsabilitat parental que caldria compartir socialment**, mitjançant la solidarització d'una part dels costos, ja que bona part del futur benestar social del país depèn del desenvolupament sa i equilibrat dels nostres infants, i davant la insuficiència de les polítiques de protecció familiar en tots els nivells de l'Administració, la insignificant cobertura de la prestació econòmica de la Seguretat Social en el cost de manteniment dels fills i l'estigmatització de les famílies per accedir a les ajudes, la **FEDAIA proposa una prestació econòmica universal per a la criança dels fills (PEUC) de 2.500 € any per fill (208'33€ mes), l'import de la qual correspondria**, aproximadament, al 50% del cost de la criança dels fills.

La **PEUC** pretén ser suficient per cobrir les necessitats més bàsiques del manteniment dels fills fent que la família pugui fer-se carrer del menjador i transport escolar i que no hagi de demanar ajudes d'urgència social per despeses dels fills, per la qual cosa les estimacions del cost d'aquesta prestació es fan en el suposat de que la **PEUC** deixaria sense efectes aquest tipus d'ajudes. La PEUC no interferiria en la política de beneficis fiscals, ni en la de les prestacions de la Seguretat Social excepte quan una persona beneficiaria de la PEUC ho fos també de la prestació econòmica periòdica per fill a càrrec de la Seguretat Social que, en aquest cas, es deduiria la quantia de la prestació assignada per aquest organisme.

L'impacte econòmic de la PEUC com a prestació econòmica universal és important en tant que donaria cobertura al total de la població entre 0 a 18 anys i permetria situar els indicadors de la despesa pública catalana a un nivell pròxim al de la mitjana dels països de la UE. El cost total del desplegament de la PEUC, 3.552,86M€ (477,93 euros per habitant) significaria augmentar el nivell d'inversió social en un 1,78% del PIB.

El **desplegament de la PEUC podria ser progressiu** i coexistir amb altres prestacions d'ajuts pels fills, la qual cosa reduiria l'efecte negatiu de

la restricció en la seva total implantació. Una de les modalitats de caràcter transitori incorporades en aquest informe és la d'aplicar la PEUC a aquelles famílies més desfavorides econòmicament (ingressos inferiors a 1 vegada l'IRSC) i convertir en una prestació econòmica no contributiva les deduccions fiscals d'impost negatiu vigents actualment. Una nova prestació, "xec familiar" mantindria la quantia de la prestació (100 euros al mes) i els supòsits per ser beneficiari però, en canvi, el seu accés seria universal. Les famílies que fossin objecte de protecció per les dues prestacions (PEUC i "xec familiar") podrien acumular els imports d'aquestes.

L'impacte econòmic d'aquest "mix" de prestacions descrit en l'anterior paràgraf malgrat que fos menor al del desplegament total de la PEUC permetria augmentar el nivell actual de la inversió social en protecció familiar. El cost total d'aquest "mix" de prestacions, 743,98 M€ (100 euros per habitant) significaria incrementar en tres vegades la despesa actual per habitant i augmentaria el nivell d'inversió social en protecció familiar en un 0,37% del PIB.

Finalment, i com a conclusió de les estimacions realitzades en aquest document, FEDAIA conclou que ***la Prestació Econòmica Universal per a la Criança (PEUC) dels fills a càrrec de 2.500€ anyal suposaria una bona inversió a llarg termini, que contribuiria a la defensa dels drets de tots els infants, realitzant la prevenció necessària per garantir que totes les famílies tinguin el que s'estima bàsic per a criar als seus fills, deixant d'atendre de forma assistencial i minvant la seva estigmatització social.***

Aquesta despesa, creiem que cal ser defensada com a "inversió" ja que finalment resultarà fiscalment rendible en produir retorns econòmics en forma d'increments del creixement econòmic, reducció de despeses sanitàries i de seguretat ciutadana, a més de millores sensibles a la qualitat de vida dels infants. Invertir en política familiar és un objectiu estratègic de benestar social i desenvolupament econòmic.

Hem de ser capaços de situar, definitivament, el benestar de la infància com una prioritat de les polítiques públiques. És urgent assumir que la situació i el benestar de la infància no millorarà si no augmentem la inversió que destinem a les polítiques de protecció a la infància i les famílies de forma decidida garantint la seva efectivitat en la reducció de les desigualtats. Hem de fer una aposta clara pels infants, ja que només tenen una oportunitat per créixer i desenvolupar-se. Són un capital humà de futur que no podem dilapidar.

En resum, invertir en política familiar és un objectiu estratègic de benestar social i desenvolupament econòmic i mesures com la de la PEUC fan possible que els governs assoleixin aquesta fita.

Barcelona, juliol de 2015

Fedaia

Federació d'entitats
d'atenció a la infància
i l'adolescència

C/ Caballero nº 79,1er B, 08014 Barcelona
Telèfon: 93 336 72 65, Fax: 93 263 55 10
fedaia@fedaia.org • www.fedaia.org